

Sygn. akt IX Ka 1441/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Kabziński

Sędziowie: SO Marcin Chałoński (spr.)

SO Andrzej Ślusarczyk

Protokolant: protokolant sądowy Anna Wołowicz - Piłat

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2014 roku

sprawy **K. Z.**

oskarżonego o przestępstwo z art.279 § 1 kk i art.13 § 1 kk w zw. z art.279 § 1 kk w zw. z art.91 § 1 kk i inne

P. M.

oskarżonego o przestępstwo z art.279 § 1 kk w zw. z art.91 § 1 kk art.279 § 1 kk

D. Ł.

oskarżonego o przestępstwo z art.291 § 1 kk w zw. z art.91 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela posiłkowego D. N.

od wyroku Sądu Rejonowego w Skarżysku Kamiennej

z dnia 26 kwietnia 2013 roku sygn. akt II K 495/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego D. Ł., a na zasadzie art. 435 k.p.k. w stosunku do oskarżonego Ł. B. w ten sposób, że:

1. co do oskarżonego D. Ł.:

a) w zakresie opisu czynu przypisanego mu w punkcie XIV zaskarżonego wyroku eliminuje stwierdzenia o nabyciu od K. Z. uzyskanych z kradzieży dwóch samochodowych fotelików dziecięcych oraz zachowania przestępcze: z daty bliżej nieustalonej w okresie od 7 marca 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S. dotyczące paserstwa fotelika samochodowego dziecięcego marki R. wartości 325 złotych pochodzącego z kradzieży dokonanej w nocy na 8 marca 2011 roku w R. jak również w dniu bliżej nieustalonym w okresie od 13 kwietnia 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S. dotyczące paserstwa fotelika samochodowego dziecięcego marki R. wartości 325 złotych pochodzącego z kradzieży dokonanej w nocy na 14 kwietnia 2011 roku w S., kwalifikowane w ramach ciągu przestępstw jako występki z art. 291 § 1 k.k. oraz uchyla wymierzone za ciąg przestępstw z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. oskarżonemu D. Ł. kary pozbawienia wolności i grzywny;

b) za ciąg przestępstw przypisanych D. Ł. w punkcie XIV zaskarżonego wyroku, dotyczący czynów: z daty bliżej nieustalonej w okresie od stycznia 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S. co do paserstwa części samochodowych wartości 4 406 złotych oraz z dnia bliżej nieustalonego w okresie od 13 kwietnia 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S. co do paserstwa roweru wartości 520 złotych i kwalifikowanych jako przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., na podstawie tychże przepisów wymierza temu oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i karę 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

c) co do zachowań opisanych jako czyny: z daty bliżej nieustalonej w okresie od 7 marca 2011 roku do 18 maja roku w S. i w dniu bliżej nieustalonym w okresie od 13 kwietnia 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S. przyjmuje, iż stanowią one wykroczenia z art. 122 § 1 k.w. i na podstawie art. 17 § 1 pkt.6 k.p.k. w zw. z art. 45 § 1 k.w. postępowanie karne umarza, kosztami procesu w tym zakresie obciążając Skarb Państwa;

2. Co do oskarżonego Ł. B.:

a) z opisu czynu przypisanego mu w punkcie XVII zaskarżonego wyroku eliminuje stwierdzenia o działaniu w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dwukrotnym dopuszczeniu się paserstwa, nabyciu samochodowego fotelika dziecięcego skradzionego w nocy na 28 kwietnia 2011 roku w B. oraz zachowanie przestępcze z okresu od 28 kwietnia 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S. dotyczące paserstwa samochodowego fotelika dziecięcego marki M. (...) wartości 200 złotych pochodzącego z kradzieży dokonanej w nocy na 28 kwietnia 2011 roku w B., kwalifikowane w ramach ciągu przestępstw jako występki z art. 291 § 1 k.k. oraz uchyla wymierzone za ciąg przestępstw z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. oskarżonemu Ł. B. kary pozbawienia wolności i grzywny;

b) za przestępstwo przypisane Ł. B. w punkcie XVII zaskarżonego wyroku, a dotyczące czynu z okresu od 28 kwietnia 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S. co do paserstwa samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) wartości 20 700 złotych, które kwalifikuje jako występki z art. 291 § 1 k.k., na podstawie tegoż przepisu oraz art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierza temu oskarżonemu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności i karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych;

c) co do zachowania opisanego jako czyn popełniony w okresie od 28 kwietnia 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S. przyjmuje, iż stanowi on wykroczenie z art. 122 § 1 k.w. i na podstawie art. 17 § 1 pkt.6 k.p.k. w zw. z art. 45 § 1 k.w. postępowanie karne umarza, kosztami procesu w tym zakresie obciążając Skarb Państwa;

2. zasądza od D. Ł. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 540 (pięćset czterdzieści) złotych tytułem opłaty za obie instancje;

3. zasądza od Ł. B. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 340 (trzysta czterdzieści) złotych tytułem opłaty za obie instancje;

II. w pozostałej części co do oskarżonych D. Ł. i Ł. B. jak i w całości co do oskarżonych K. Z. i P. M. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

III. zasądza od oskarżyciela posiłkowego D. N. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty za postępowanie odwoławcze.

IX K a 1441/13

UZASADNIENIE

Po ustaleniu i przyjęciu na podstawie opinii biegłego z zakresu wyceny pojazdów i części samochodowych nowej wartości szkody w stosunku do poszczególnych oskarżonych wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Skarżysku - Kamiennej w sprawie II K 495/12 w ramach czynu zarzuconego oskarżonemu K. Z. uznał go za winnego tego, że w okresie od 15 grudnia 2010 roku do 18 maja 2011 roku na terenie województwa (...), (...) i (...), działając

wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dokonał jedenastu kradzieży z włamaniem samochodów oraz pięciokrotnie usiłował dokonać takich czynów i tak:

- w nocy na 16 grudnia 2010 roku w J., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach, włamał się do samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 20 100 złotych, po czym po jego uruchomieniu zabrał go w celu przywłaszczenia na szkodę I. C.;

- w nocy na 27 stycznia 2011 roku w P. działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i P. M., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach, włamał się do samochodu marki S. (...) rej. (...) wartości 29 800 złotych, po czym po jego uruchomieniu zabrał go w celu przywłaszczenia na szkodę W. Ś.;

- w nocy na 27 stycznia 2011 roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i P. M., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach, włamał się do samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 14 150 złotych, po czym po jego uruchomieniu zabrał go w celu przywłaszczenia na szkodę A. L.;

- w nocy na 15 lutego 2011 roku w C., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i P. M., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach, włamał się do samochodu V. (...) nr rej. (...) wartości 20 700 złotych, po czym po jego uruchomieniu zabrał go w celu przywłaszczenia na szkodę M. Z.;

- w nocy na 8 marca 2011 roku w R., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i D. R., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach, włamał się do samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 23 000 złotych, po czym po jego uruchomieniu zabrał go w celu przywłaszczenia na szkodę M. S. (1);

- w nocy na 18 marca 2011 roku w S., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach, włamał się do samochodu marki S. (...) nr rej. (...) wartości 15 100 złotych, po czym po jego uruchomieniu zabrał go w celu przywłaszczenia na szkodę A. P. (2);

- w nocy na 18 marca 2011 roku w S., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K., po wyłamaniu zamka w lewych drzwiach, usiłował dokonać kradzieży samochodu marki S. (...) nr rej. (...) wartości 23 100 złotych na szkodę M. i N. Z.;

- w nocy na 24 marca 2011 roku w T., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i D. R., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach i wyrwaniu stacyjki, usiłował dokonać kradzieży samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 14 700 złotych na szkodę R. D.;

- w nocy na 24 marca 2011 roku w T., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i D. R., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach i wyrwaniu stacyjki, usiłował dokonać kradzieży samochodu marki S. (...) nr rej. (...) wartości 24 600 złotych na szkodę M. B.;

- w nocy na 24 marca 2011 roku w T., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i D. R., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach i wyrwaniu stacyjki, usiłował dokonać kradzieży samochodu marki S. (...) nr rej. (...) wartości 14 800 złotych na szkodę I. K.;

- w nocy na 7 kwietnia 2011 roku w C., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i D. R., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach, włamał się do samochodu marki S. (...) nr rej. (...) wartości 16 100 złotych, po czym po jego uruchomieniu zabrał go w celu przywłaszczenia na szkodę A. P. (3);

- w nocy na 14 kwietnia 2011 roku w S., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i D. R., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach, włamał się do samochodu marki S. (...) nr rej. (...) wartości 14 600 złotych, po czym po jego uruchomieniu zabrał go w celu przywłaszczenia na szkodę M. S. (2) i A. W.;

- w nocy na 28 kwietnia 2011 roku w B., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i D. R., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach, dokonał włamania do samochodu marki S. (...) nr rej. (...) wartości 18 500 złotych, po czym po jego uruchomieniu zabrał go w celu przywłaszczenia na szkodę M. W.;

- w nocy na 28 kwietnia 2011 roku w B., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i D. R., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach, dokonał włamania do samochodu marki S. (...) nr rej. (...) wartości 20 700 złotych, po czym po jego uruchomieniu zabrał go w celu przywłaszczenia na szkodę B. S. (1);

- w nocy na 18 maja 2011 roku w T., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i D. R., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach usiłował dokonać kradzieży samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 23 600 złotych na szkodę J. D.;

- w nocy na 18 maja 2011 roku w T. działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i D. R., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach włamał się do samochodu marki S. (...) nr rej. (...) wartości 18 900 złotych, po czym po jego uruchomieniu w nieustalony sposób zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę U. G.

tj. popełnienia przestępstw z art. 279 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to przy zastosowaniu art. 60 § 3 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 11 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w rozmiarze 80 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Po drugie w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu K. Z. w punkcie 2 aktu oskarżenia uznał go za winnego tego, że w nocy na 24 marca 2011 roku w T. działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i D. R., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach włamał się do samochodu marki S. (...) nr rej. (...) wartości 17 400 złotych po czym po jego uruchomieniu w nieustalony sposób zabrał go w celu przywłaszczenia na szkodę R. i D. N. oraz zabrał znajdujące się w tym samochodzie dowód osobisty na nazwisko D. N., tj. popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to przy zastosowaniu art. 60 § 3 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w rozmiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Po trzecie w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu K. Z. w punkcie 3 aktu oskarżenia uznał go za winnego tego, że w nocy na 24 marca 2011 roku w T. działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i D. R., po wyłamaniu zamka w drzwiach włamał się do samochodu marki V. (...) nr rej. (...), a następnie zabrał w celu przywłaszczenia radioodtwarzacz CD o wartości 100 złotych i radio (...) o wartości 250 złotych powodując powstanie szkody na rzecz J. J. i M. J. o łącznej wartości 350 złotych, tj. popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i za to przy zastosowaniu art. 60 § 3 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w rozmiarze 30 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Nadto na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone K. Z. kary pozbawienia wolności i grzywny połączono i orzeczono karę łączną 11 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda.

Z kolei na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej w stosunku do oskarżonego K. Z. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat, na podstawie art. 73 § 2 k.k. w okresie próby oddano oskarżonego pod dozór kuratora.

Nadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd Rejonowy w Skarżysku - Kamiennej wspomnianym wyrokiem zasądził tytułem częściowego naprawienia szkody od oskarżonego K. Z. na rzecz pokrzywdzonej M. S. (1) kwotę 5 000 złotych, na rzecz B. S. (1) kwotę 2 000 złotych i na rzecz R. oraz D. N. kwotę 3 800 złotych.

Powyższym wyrokiem Sąd Rejonowy w Skarżysku - Kamiennej w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu P. M. w pkt.4 aktu oskarżenia uznał go za winnego tego, że w okresie od 26 stycznia 2011 roku do 15 kwietnia 2011 roku na terenie województwa (...), (...) i (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dokonał czterech kradzieży z włamaniem samochodów i tak:

- w nocy na 27 stycznia 2011 roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. i R. K., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach włamał się do samochodu marki S. (...) nr rej. (...) wartości 29 800 złotych, po czym po jego uruchomieniu zabrał go w celu przywłaszczenia na szkodę W. Ś.;

- w nocy na 27 stycznia 2011 roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. i R. K., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach włamał się do samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 14 150 złotych, po czym po jego uruchomieniu zabrał go w celu przywłaszczenia na szkodę A. L.;

- w nocy na 15 lutego 2011 roku w C., działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. i R. K., po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach, włamał się do samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 20 700 złotych, po czym po jego uruchomieniu zabrał go w celu przywłaszczenia na szkodę M. Z.;

- w nocy na 15 kwietnia 2011 roku w B., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i D. R. po pokonaniu w nieustalony sposób zamków w drzwiach włamał się do samochodu S. (...) nr rej. (...) wartości 20 600 złotych, po czym po jego uruchomieniu zabrał go w celu przywłaszczenia na szkodę Z. K.;

to jest popełnienia przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda.

Poza tym w ramach czynu zarzucanego P. M. w punkcie 5 aktu oskarżenia uznał go za winnego tego, że w dacie bliżej nieustalonej w kwietniu 2011 roku w S. nabył części samochodowe od K. Z. w postaci dwóch tylnych drzwi, tylnej klapy, obudowy filtra powietrza, obudowy silnika, 4 sztuk pasów bezpieczeństwa, przedniego zawieszenia, wartości 2 840 złotych, pochodzących ze skradzionego w nocy na 7 kwietnia 2011 roku w C. samochodu marki S. (...) nr rej. (...) na szkodę A. P. (4) oraz tylną klapę wartości 350 złotych pochodzącą ze skradzionego samochodu marki S. (...) nr rej. (...) w nocy na 24 marca 2011 roku w T. na szkodę R. i D. N., wszystko łącznej wartości 3 190 złotych, tj. popełnienia przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 291 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda.

Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczone w stosunku do oskarżonego P. M. kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i orzekł co do niego karę łączną 2 lat pozbawienia wolności i 170 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda;

Z kolei na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt.1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec P. M. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby 5 lat;

Tym samym wyrokiem Sąd Rejonowy w Skarżysku - Kamiennej w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu D. Ł. w punkcie 6 aktu oskarżenia uznał go za winnego tego, że w okresie od stycznia 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S., działając w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, nabył od K. Z. uzyskane z kradzieży pojazdów marki S. i V., części samochodowe, dwa samochodowe foteliki dziecięce oraz od R. K. rower wiedząc, że pochodzą z kradzieży i tak:

- w dacie bliżej nieustalonej w okresie od stycznia 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S. nabył od K. Z. części samochodowe uzyskane z uprzednio skradzionych samochodów marki S. i V., w postaci sześciu poduszek powietrznych, deski rozdzielczej, dwóch pasów bezpieczeństwa, maglownicy, ośmiu sztuk kół aluminiowych, dwóch lamp tylnych, radioodtwarzacza CD, kierownicy z poduszką powietrzną, pokrywy silnika, wszystko łącznej wartości 4 406 złotych na szkodę nieustalonych osób;

- w dacie bliżej nieustalonej w okresie od 7 marca 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S. nabył od K. Z. fotelik samochodowy dziecięcy marki R. wartości 325 złotych skradziony w nocy na 8 marca 2011 roku w R. wraz z samochodem marki V. (...) nr rej. (...) na szkodę M. S. (1);

- w dniu bliżej nieustalonym w okresie od 13 kwietnia 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S. nabył od K. Z. fotelik samochodowy dziecięcy marki R. wartości 325 złotych skradziony w nocy na 14 kwietnia 2011 roku w S. wraz z samochodem marki S. (...) nr rej. (...) na szkodę M. S. (2);

- w dniu bliżej nieustalonym w okresie od 13 kwietnia 2011 roku do 18 maja 2011 w S. nabył od R. K. rower marki T. wartości 520 złotych skradziony w nocy na 13 kwietnia 2011 roku w P. na szkodę P. W.

to jest popełnienia przestępstw z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 291 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda;

Z kolei na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt.1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego D. Ł. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 lat, zaś na podstawie art. 231 § 1 k.p.k. w związku z przestępstwami przypisanymi oskarżonemu D. Ł. nakazał złożenie części samochodowych w postaci sześciu poduszek powietrznych, deski rozdzielczej, dwóch pasów bezpieczeństwa, maglownicy, ośmiu sztuk kół aluminiowych, dwóch lamp tylnych, radioodtwarzacza CD, kierownicy z poduszką powietrzną, pokrywy silnika - do depozytu sądowego.

Wreszcie tym samym wyrokiem Sąd Rejonowy w Skarżysku - Kamiennej w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu Ł. B. w punkcie 7 aktu oskarżenia uznał go za winnego tego, że w okresie od 28 kwietnia 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S., działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dwukrotnie dopuścił się przestępstw paserstwa w ten sposób, że ukrył przyprawdowany przez R. K. i K. Z. samochód marki S. (...) nr rej. (...) i nabył samochodowy fotelik dziecięcy skradziony w nocy na 28 kwietnia 2011 roku w B. i tak:

- w okresie od 28 kwietnia 2011 roku do 18 maja 2011 roku ukrył przyprawdowany przez R. K. i K. Z., skradziony w nocy na 28 kwietnia 2011 roku w B. na szkodę B. S. (2) samochód osobowy marki S. (...) nr rej. (...) wartości 20 700 złotych celem jego rozebrania na części i dalszego zbycia wiedząc, że pochodzi z przestępstwa;

- w okresie od 28 kwietnia 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S. nabył od R. K. i K. Z. samochodowy fotelik dziecięcy marki M. (...) wartości 200 złotych skradziony wraz z samochodem osobowym marki S. (...) nr rej. (...) w nocy na 28 kwietnia 2011 roku w B. na szkodę M. W. wiedząc, że pochodzi z przestępstwa

to jest popełnienia przestępstw z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 291 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda;

Poza tym, na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt.1 k.k. wykonanie orzeczonej oskarżonemu Ł. B. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata.

Nadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził od oskarżonego Ł. B. na rzecz pokrzywdzonego B. S. (2) kwotę 4 213, 30 złotych tytułem częściowego naprawienia szkody.

Z kolei na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny zaliczył oskarżonemu K. Z. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci tymczasowego aresztowania od 18 maja 2011 roku do 18 czerwca 2011 roku, uznając karę łączną grzywny za wykonaną do wysokości 64 stawek dziennych, na podstawie tego samego przepisu na poczet kary łącznej grzywny zaliczył również oskarżonemu P. M. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci zatrzymania w dniu 18 maja 2011 roku uznając karę łączną grzywny za wykonaną do wysokości 2 stawek dziennych i na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny zaliczył oskarżonemu D. Ł. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci zatrzymania w dniu 18 maja 2011 roku uznając karę grzywny za wykonaną do wysokości 2 stawek dziennych oraz wreszcie na podstawie także tego przepisu co wyżej na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny zaliczył oskarżonemu Ł. B. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci zatrzymania w dniu 18 maja 2011 roku uznając karę łączną za wykonaną do wysokości 2 stawek dziennych.

Na koniec wspomnianym wyrokiem Sąd Rejonowy w Skarżysku - Kamiennej częściowo obciążył oskarżonych kosztami sądowymi w sprawie a to K. Z. w kwocie 580 złotych, P. M. w kwocie 940 złotych, D. Ł. w kwocie 800 złotych i Ł. B. w kwocie 580 złotych, w pozostałym zakresie zwalniając ich do tych kosztów obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku, na podstawie art. 425 k.p.k. w zw. z art. 444 k.p.k. wywiódł oskarżyciel posiłkowy D. N. zaskarżając orzeczenie na niekorzyść oskarżonych K. Z., P. M. i D. Ł. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze oraz zasądzonych na jego rzecz obowiązku naprawienia szkody.

Na podstawie art. 438 pkt. 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił w stosunku do trzech oskarżonych Z., M. i Ł. takie same okoliczności, a mianowicie niewspółmiernie niski poziom kary w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości czynów im przypisanych, nadto nie uzależnienie warunkowego zawieszenia wykonania kar pozbawienia wolności co do K. Z., P. M. i D. Ł. od obowiązku naprawienia szkody i wreszcie zasądzenia od nich na jego rzecz zbyt niskich kwot tytułem naprawienia szkody bez obciążenia oskarżonych również odsetkami od kwot odszkodowania i nawiązek.

Podniósł nadto w apelacji, że za szesnaście różnych czynów jednostkowych wymierzona K. Z. kara tylko 11 miesięcy pozbawienia wolności jest rażąco za niska tym bardziej, że wszystkich prawie przestępstw dopuścił się on wspólnie i w porozumieniu z R. K. i D. R., co do których jest prowadzona oddzielna sprawa zakończona nieprawomocnym jeszcze wyrokiem, oni również współpracowali z policją i przyznali się do winy, ale tamci współ-sprawcy zostali znacznie surowiej potraktowani.

Poza tym w skardze podkreślił, iż nie połączenie obowiązku naprawienia szkody z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności także jest za łagodnym rozstrzygnięciem, gdyż nie czując nad sobą niebezpieczeństwa odwieszenia wyroku oskarżeni nie naprawią w żadnej części szkody, tym bardziej, że nie pracują, nie mają majątku oraz pochodzą z ubogich rodzin. Odnośnie jemu wyrządzonej szkody nie budziła wątpliwości jej wysokość, stąd też Sąd I instancji powinien rozdzielić po równo wartość szkody na trzech sprawców, odnośnie których apeluje, czyli zasądzić po 5 800 złotych, a nie wiedzieć czemu orzekł obowiązek w wysokości po 3 800 złotych. Nieprawidłowością po stronie Sądu było nie orzeczenie obowiązku naprawienia szkody solidarnie i z odsetkami, o co wnosił, ale nie zostało to uwzględnione.

Na koniec zaskarżonemu wyrokowi zarzucił, iż Sąd Rejonowy - pomimo jego wniosku w tym zakresie - nie oskarżył oraz skazał ojca oskarżonego K. G. Z., a w jego mniemaniu ewidentnym jest, że współdziałał on ze sprawcami w kradzieżach z włamaniem do samochodów, między innymi jego auta, jak również nie wzięto pod uwagę w kwalifikacji prawnej czynów, za jakie K. Z., P. M. i D. Ł. zostali skazani faktu, iż działali oni w zorganizowanej grupie przestępczej. Niczym innym się nie zajmowali tylko kradzieżą aut oraz sprzedażą ich czy w całości czy na części, robili to na dużą skalę i każdy miał określone z góry swoje funkcje i role w grupie.

W konkluzji apelacji - chociaż wniosku w zasadzie nie sprecyzował - z całokształtu podnoszonych inkryminacji wywnioskować należy, że domagał się zaostrzenia wyroku w sposób nakreślony w środku zaskarżenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i to w stopniu oczywistym, dlatego nie mogła doprowadzić do zmiany wyroku w sposób, w jaki domagał się skarżący oskarżyciel posiłkowy D. N., jednakże z innych powodów (z urzędu), o jakich szerzej w dalszej części uzasadnienia, Sąd Odwoławczy musiał zmienić zaskarżony wyrok zarówno co do oskarżonego D. Ł., którego dotyczyła skarga, jak i na zasadzie art. 435 k.p.k. co do oskarżonego Ł. B., w stosunku do którego orzeczenie nie było skarżone i wyrok się uprawomocnił.

Na wstępie przede wszystkim podkreślić trzeba, iż Sąd Rejonowy w Skarżysku - Kamiennej w sposób prawidłowy przeprowadził przewód sądowy, zebrane w jego toku dowody, stanowiące kompletny materiał dowodowy, poddał wszechstronnej i wnikliwej analizie, zgodnie z przepisami prawa, zasadami logicznego rozumowania i doświadczeniem życiowym, wydany zaś na tej podstawie wyrok, także w zakresie rodzaju i wysokości kar orzeczonych

sprawcom jak i rozstrzygnięć dodatkowych dotyczących kwestii szkody w sposób należyty uzasadnił, co w pełni odpowiada wymogom z art. 424 § 1 i 2 k.p.k.

Nie można więc podzielić zarzutów skarżącego oskarżyciela posiłkowego D. N., iż orzeczenie jeżeli chodzi o wymierzone kary i inne rozstrzygnięcia majątkowe razi swoją łagodnością, zaś tylko w tym wypadku Sąd Odwoławczy władny jest ingerować w wyrok Sądu I instancji zmieniając go w określony sposób, w tym wypadku zaostrzając. Nie mówiąc o okoliczności, iż różnica kilku miesięcy pozbawienia wolności pomiędzy karami orzeczonymi K. Z., a wymierzonymi w innej równolegle toczącej się sprawie w stosunku do współ-sprawców D. R. i R. K. nie może dowodzić, iż wymierzona w niniejszej sprawie temu pierwszemu oskarżonemu kara pozbawienia wolności i grzywny jest rażąco łagodna, Sąd Odwoławczy nie podziela inkryminacji sprowadzającej się w istocie do prostego zestawienia kar orzeczonych w obu toczących się równolegle sprawach karnych.

Nie na tym bowiem polega sądowy wymiar kary, lecz w polskim prawie karnym obowiązuje mocno ugruntowana orzecznictwem Sądu Najwyższego oraz Sądów Apelacyjnych, jak i szeroko podzielana u komentatorów zasada indywidualizacji kary. Zatem wysokość jej dostosować winno się do danej sytuacji oskarżonego, jakiemu kara jest wymierzana. Nie można więc tylko na zasadzie porównania kar przyjmować, iż skoro początkowo K. Z. i z drugiej strony R. K. i D. R. odpowiadali w jednej sprawie, oskarżeni o takie same przestępstwa na zasadzie działania wspólnego i w porozumieniu, trzeba im bezwzględnie wymierzyć takie same kary.

Wręcz przeciwnie co do wymienionych zachodziły odmienne uwarunkowania przedmiotowe, ale bardziej podmiotowe, które z kolei pozwalały na różnicowanie wysokości kar zarówno pozbawienia wolności, jak i grzywny. Skarżący zapomina w apelacji, iż co do K. Z. Sąd Rejonowy zastosował obligatoryjną zasadę nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60 § 3 k.k. wymuszającą określoną wysokość kar poniżej ustawowego dolnego progu zagrożenia, zaś już w stosunku do oskarżonego P. M., odnośnie jakiego D. N. także skarży wyrok, nie zastosowano art. 60 § 3 k.k. i pomimo faktu, że przypisano mu tylko cztery kradzieże z włamaniem, orzeczono karę pozbawienia wolności w wysokości aż 2 lat.

Takie same argumenty, jeżeli chodzi o brak podstaw do przyjęcia, że orzeczone kary są za łagodne, tyczą się oskarżonych P. M. i D. Ł., w stosunku do których w apelacji oskarżyciel posiłkowy pośrednio sformułował również tego typu zarzuty.

Dlatego też podsumowując tę część rozważań nie może ostać się jako zasadny zarzut rażącej łagodności kar pozbawienia wolności i grzywny wymierzonych w zaskarżonym wyroku oskarżonym K. Z., P. M. i D. Ł., rozważania apelującego w tym względzie są więc tylko pustą polemiką z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego w Skarżysku-Kamiennej. Wymierzone zaś przez ten Sąd oskarżonym kary są adekwatne do stopnia ich zawinienia, właściwie ocenionego stopnia szkodliwości społecznej przestępstw im przypisanych, jak również całokształtu okoliczności obciążających i łagodzących (te zdecydowanie przeważają), nie można ich w każdym razie uznać za rażąco łagodnych.

Jeżeli chodzi o kolejne zarzuty Sąd I instancji nie musiał przy stosowaniu instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności nakładać na oskarżonych obowiązek naprawienia szkody z art. 72 § 1 k.k. tym bardziej, iż pokrzywdzeni ujęci w wyroku złożyli wnioski o naprawienie szkody w trybie art. 46 § 1 k.k. Rozstrzygnięcie w oparciu o ten przepis ma pierwszeństwo, natomiast myli się skarżący podnosząc, iż tylko obawa przed odwieszeniem warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności spowodowana nie wykonaniem obowiązku naprawienia szkody powiązany z właśnie warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności spowoduje rzeczywiste naprawienie szkody. Tego rodzaju argument jest również czystą polemiką i jako nietrafny nie mógł wpłynąć na zmianę wyroku. W ocenie Sądu Odwoławczego oskarżeni będą pozostawać pod tzw. "dozorem uproszczonym", ich zachowanie kontrolowane będzie przez kuratora, zaś fakt nie zapłacenia zasądzonych kwot w stosunku do pokrzywdzonych, w tym oskarżyciela posiłkowego D. N., orzeczonych w trybie art. 46 § 1 k.k. także stanowi podstawę do wystąpienia przez kuratora z wnioskiem o zarządzenie wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności.

Nie można również zgodzić się z autorem skargi apelacyjnej, iż Sąd Rejonowy zasądził na jego rzecz zamiast kwotę 5 800 złotych, sumę 3 800 złotych, jak również nie orzekł odsetek. Popadł on w tym zakresie w sprzeczności. Po pierwsze Sąd I instancji zasądził wspomnianą jako drugą kwotę zastrzegając wprost w wyroku, iż rozstrzyga w powyższy sposób tytułem częściowego naprawienia szkody, co więcej w uzasadnieniu wyroku w sposób należyty argumentował z jakiego powodu nie obciążył oskarżonego K. Z. obowiązkiem naprawienia szkody w całości. Okoliczność, iż inaczej rozstrzygnięto w toczącej się równolegle sprawie przeciwko oskarżonym R. i K. nie ma tu również żadnego znaczenia wobec indywidualizacji kar i orzeczeń dodatkowych stosowanych wobec konkretnych sprawców.

Po drugie z jednej strony oskarżyciel posiłkowy zarzucił, iż zasądzono na jego rzecz tytułem naprawienia szkody kwotę za niską nie wynikającą z równego podziału całej kwoty szkody na trzech sprawców, a równocześnie podniósł jako zarzut, iż nie obciążono wszystkich sprawców obowiązkiem naprawienia szkody solidarnie z odsetkami. Naprawienie szkody w trybie art. 46 § 1 k.k. jest rozstrzygnięciem specyficznym, uregulowanym odrębnie w kodeksie karnym dla pokrzywdzonych bez konieczności dochowania wymogów formalnych, jakie przewidziane są w procesie cywilnym dla dochodzenia tego typu roszczeń, jednakże zgodnie z prawem nie można zasądzić tego obowiązku z odsetkami. Odsetki od zasądzonych kwot pieniężnych z różnych tytułów trzeba orzec ale w procesie cywilnym.

Nic jednak nie stoi w tym zakresie na przeszkodzie aby skarżący oskarżyciel posiłkowy D. N. wystąpił wobec oskarżonych - w tym przypadku K. Z. (on z trzech współsprawców odpowiada w niniejszym procesie) z powództwem cywilnym o zasądzenie szkody z tzw. "delictu" domagając się zasądzenia należności solidarnie i z ustawowymi odsetkami.

Na koniec podkreślić trzeba, iż całkowicie nietrafione są zarzuty, iż Sąd I instancji nie pociągnął do odpowiedzialności ojca K. G. Z., jaki to osobnik, w ocenie apelującego, winien odpowiadać jako współsprawca oraz nie skazał Z., M. oraz Ł. za przestępstwo działania w zorganizowanej grupie przestępczej. Prawidłowo Sąd Rejonowy w toku postępowania nie uwzględnił tego rodzaju wniosku oskarżyciela posiłkowego. Sąd Okręgowy w całości podziela zawartą w postanowieniu argumentację jako słuszną. Zgodnie bowiem z zasadą skargowości obowiązującą w polskim prawie karnym, Sąd rozpoznaje sprawę w granicach aktu oskarżenia i nie może dowolnie rozszerzać odpowiedzialności karnej na niekorzyść sprawców. To, iż K. Z., P. M. i D. Ł., jak i Ł. B. nie oskarżono również o czyn z art. 258 k.k. czyli działania w zorganizowanej grupie przestępczej było rzeczą prokuratora, Sąd Rejonowy zaś nie mógł bez aktu oskarżenia w tym zakresie rozszerzyć odpowiedzialności karnej oskarżonych. To samo dotyczy rzekomej odpowiedzialności G. Z., który w sprawie niniejszej nie został przez Prokuraturę oskarżony o żadne przestępstwo. Jeżeli oskarżyciel posiłkowy D. N. uważa, iż powinien on jednak odpowiadać, może złożyć w tym względzie odpowiednie zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa wymienionego. Natomiast zarzut tego rodzaju do rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie zapadłego jest, jak już wspomniano, całkowicie nieuzasadniony.

Sąd Odwoławczy musiał jednak z urzędu zmienić zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego D. Ł. oraz na podstawie art. 435 k.p.k. w stosunku do Ł. B., co do którego orzeczenie nie było skarżone, gdyż doszło do zmiany stanu prawnego w momencie orzekania w postępowaniu odwoławczym.

Mianowicie art. 2 ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy - kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, ogłoszonej w Dzienniku Ustaw z dnia 25 października 2013 roku poz. 1247 wprowadził zmiany w kodeksie wykroczeń. Konkretnie art. 122 § 1 k.w. otrzymał brzmienie: Kto nabywa mienie wiedząc o tym, że pochodzi ono z kradzieży lub przywłaszczenia, lub pomaga do jego zbycia albo w celu osiągnięcia korzyści majątkowej mienie to przyjmuje lub pomaga do jego ukrycia, jeżeli jej wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Ustawa ta weszła w życie w dniu 9 listopada 2013 roku.

Z kolei w myśl § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 września 2012 roku w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013 roku opublikowanego w Dzienniku Ustaw z dnia 17 września 2012 roku Dz. U. 2012. 1026 - od dnia 1 stycznia 2013 roku ustala się minimalne wynagrodzenie za pracę w wysokości 1 600 złotych.

Zatem od dnia 9 listopada 2013 roku kwotą graniczną decydującą o tym, czy dany czyn stanowi przestępstwo w tym przypadku paserstwa z art. 291 § 1 k.k. czy wykroczenie paserstwa z art. 122 § 1 k.w. jest 400 złotych (1/4 z sumy 1 600 złotych).

Dlatego też w obecnym stanie prawnym z uwagi na fakt, że D. Ł. w zaskarżonym wyroku w punkcie XIV w ramach ciągu przestępstw paserstwa przypisano odnośnie czynu popełnionego w dacie bliżej nieustalonej w okresie od 7 marca 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S. i czynu popełnionego w dniu bliżej nieustalonym w okresie od 13 kwietnia 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S. paserstwo co do mienia wartości odpowiednio 325 złotych oraz także 325 złotych, te czyny wspomnianego oskarżonego stały się wykroczeniami z art. 122 § 1 k.w. (zamiast przestępstw z art. 291 § 1 k.k.). Ponieważ z kolei zostały one popełnione we wspomnianych okresach, a zatem upłynął od tego czasu okres dwóch lat, w myśl art. 45 § 1 k.w. wykroczenia powyższe uległy przedawnieniu.

Tak samo Ł. B. w zaskarżonym wyroku w punkcie XVII w ramach ciągu przestępstw paserstwa przypisano odnośnie czynu popełnionego w okresie od 28 kwietnia 2011 roku do 18 maja 2011 roku w S. paserstwo co do mienia wartości 200 złotych, ten czyn wspomnianego oskarżonego również stał się wykroczeniem z art. 122 § 1 k.w. (zamiast przestępstwa z art. 291 § 1 k.k.) i to wykroczeniem, którego karalność w myśl art. 45 § 1 k.w. się przedawniła wobec upływu dwóch lat od czynu.

Dlatego zaskarżony wyrok trzeba było z urzędu zmienić w ten sposób, iż co do D. Ł. z ciągu przypisanych mu czterech przestępstw paserstwa "wyjąć" dwa, które stały się przedawnionymi wykroczeniami, w ich zakresie postępowanie karne umorzyć orzekając o kosztach procesu na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt.2 k.p.k. Natomiast za pozostały ciąg dwóch przestępstw paserstwa wymierzyć nowe kary pozbawienia wolności i grzywny odpowiednio złagodzone.

Podobnie co do Ł. B. należało orzeczenie zmienić z urzędu tak, iż z ciągu dwóch przestępstw paserstwa "wyjąć" jedno przedawnione wykroczenie paserstwa i w tym zakresie postępowania karne umorzyć orzekając o kosztach procesu na podstawie art. 634 k.p.k. zw. z art. 632 pkt.2 k.p.k. Tymczasem za pozostałe jedno przestępstwo paserstwa orzec nowe - złagodzone kary pozbawienia wolności i grzywny.

Stąd też podsumowując powyższe Sąd Odwoławczy, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 456 k.p.k., orzekł jak w wyroku.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. i art. 13 ust.2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.).

SSO Marcin Chałoński SSO Adam Kabziński SSO Andrzej Ślusarczyk